

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent
Opublikowano: piątek, 01, marzec 2019 12:17
Bartłomiej Zydel
Odsłony: 1403

Jeszcze nie zdążyły opaść emocje po dyskusjach na temat senackiej nowelizacji ustawy – Prawo ochrony środowiska dotyczącej zmiany jej art. 129 (termin na wystąpienie z roszczeniem odszkodowawczym ze względu na ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ochroną środowiska), ba, jeszcze akt ten nie zdążył nawet wejść w życie... a tu czeka nas kolejna nowela.

Resort środowiska skierował do KWRiST projekt nowelizacji Prawa ochrony środowiska – szykuje się więc czas permanentnych zmian tego aktu. Można ironicznie zauważyć, że przynajmniej proponowane zmiany dotyczą innej materii niż ta, którą zajmował się ostatnio parlament. Nie będzie tym samym „nowelizacji nowelizacji”.

Przechodząc do meritum, zmiany można podzielić na dwie grupy: pierwsza dotyczy programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych, druga pozwoleń, zgłoszeń i wymagań pomiarowych.

Programy ochrony powietrza i plany działań krótkoterminowych

Zmiany w tym zakresie są wynikiem orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który w wyroku z dnia 22 lutego 2018 r. (C-336/18) w sprawie Komisja Europejska przeciwko Polsce stwierdził niespełnienie przez nasze państwo wymogów z art. 13 oraz art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy.

Propozycje te można podsumować krótkim stwierdzeniem: skrócenie podstawowych terminów na opracowanie i przyjęcie programu lub planu o 3 miesiące. Ponadto nałożony ma zostać na samorządy województw obowiązek składania sprawozdań do ministra właściwego ds. środowiska.

Projekt zasadniczo utrzymuje dotychczasowy kształt programów – będą w nich wskazywane „podmioty odpowiedzialne za realizację działań naprawczych”. Obecnie Prawo ochrony środowiska mówi w ogólnym przepisie art. 84 o ustaleniu w programie podmiotów, do których skierowane są obowiązki – niemniej charakter tych postanowień programu pozostaje podobny. Cały czas więc można się zastanawiać nad konstytucyjnością tego typu rozwiązania – wszak *de facto* jest to wskazywanie zadań i terminów ich realizacji innym jednostkom samorządu. Wątek ten na pewno będzie podnoszony w pracach nad projektem.

Pamiętać ponadto trzeba, że zgodnie z art. 315a Prawa ochrony środowiska, za niedotrzymanie ustawowego terminu uchwalenia programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych lub niedotrzymanie terminów realizacji zadań określonych w programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nałożyć na organ za to niedotrzymanie odpowiedzialny karę pieniężną w wysokości od 50 000 zł do 500 000 zł. Tu ustawa mówi o „zadaniach”, w przepisach dot. samych programów o „obowiązkach”, a nowelizacja traktuje o „działaniach”. Pomimo chaosu terminologicznego, zagrożenie sankcją istnieje, stąd też przepisy dot. programów i planów muszą być precyzyjne, a przede wszystkim – muszą uwzględniać konstytucyjną zasadę samodzielności jednostek samorządu. W uzasadnieniu do projektu oraz w OSR używa się jednak określenia „szczeble samorządu”, co wskazuje na myślenie o hierarchii i podległości na linii: samorząd województwa – samorządy powiatowe i gminne.

Pozwolenia, zgłoszenia i wymagania pomiarowe

Doprecyzowaniu ulegną przepisy dodane do Prawa ochrony środowiska w 2017 roku, które były

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent

Opublikowano: piątek, 01, marzec 2019 12:17

Bartłomiej Zydel

Odłony: 1403

transpozycją do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy MCP, czyli dyrektywy 2015/2193/UE w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania.

Doprecyzowanie będzie polegało na dookreśleniu zakresu stosowania wielu przepisów (np. art. 154 ust. 1a) ustawy poprzez dodanie do nich postanowienia mówiącego o tym, że dotyczą one wyłącznie tych źródeł spalania paliw, które są objęte standardami emisyjnymi – tj. źródeł, dla których standardy emisyjne są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 146 ust. 3 pkt 3 dyrektywy.

Ponadto uzupełniony zostanie art. 378 ust. 1 i 3 Prawa ochrony środowiska – tak, aby nie pozostawiać wątpliwości co do organu posiadającego kompetencję do wydania decyzji dla średnich źródeł spalania paliw na podstawie art. 154 ust. 1a. Przepisy te zostały ukształtowane analogicznie jak te dotyczące wydawania decyzji na podstawie art. 154 ust. 1.

Z projektem można zapoznać się [tutaj](#).